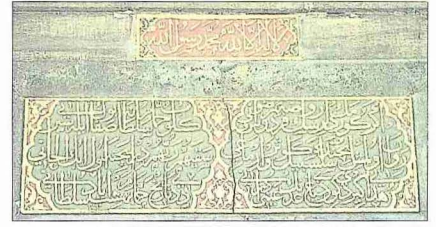

AYASOFYA HAMAMI. Ayasofya Camii'nin karşısında inşa edilen XVI. yüzyıla ait bir çift hamamdır. Erkekler kısmının kapısı üstünde bulunan ve Hüdâyî mahlaslı şair tarafından yazılan manzum kitâbesindeki tarihin hesaplanışında bazı güçlükler olmakla beraber rakamla 960 (1553) yılı verildiğine göre bu tarihte yapıldığı anlaşılmaktadır. Hamam, kitâbesinde "sultânî" şeklinde tavsif edilmiş, Mimar Sinan'ın eserlerini bildiren tezkiirelerde ise "merhûme Haseki Sultan Hamamı" olarak adlandırılmıştır. Böylece Ayasofya Hamamı diye bilinen bu yapının Kanûnî Sultan Süleyman'ın zevcesi Haseki Hürrem Sultan için, onun vakıflarına gelir sağlamak üzere Mimar Sinan tarafından yapıldığı anlaşılmaktadır. İstanbul'un merkezî bir yerinde, hemen Atmeydanı (Sultanahmet Meydanı) kenarında ve Ayasofya ile Sultan Ahmed camileri arasında yer alan Ayasofya Hamamı, 1913'teki İshak Paşa yangınına kadar yoğun bir yerleşmenin ortasında bulunuyordu. 1814'te İstanbul'a gelen Polonyalı Kont E. Raczyński, seyahatnamesinde, içinde yıkandığı bu hamamı tasvir ettiği gibi 1824'te basılan kitabının levhaları arasında planını da yayımlamıştır.

Yangından sonra etrafındaki mahalle ortadan kalkan ve bakımsız bir halde kalan Ayasofya Hamamı'nda, 1916-1917 yıllarına doğru müze olmak üzere bazı değişiklikler yapılmasına girişilmiş, erkekler ve kadınlar kısmı arasındaki bölme duvarında geçit açılmış, erkekler kısmı önündeki revak yenilenmiştir. Fakat

daha sonra müze yapılma tasarısı gerçekleşmemiş, yalnız 1930'larda hamamın içinde bir halî sergisi düzenlenmiştir. Sonraki yıllarda bu çok değerli tarihî eserin lâîk olmadığı işlere tahsis edildiği, önce belediyenin gaz ve benzin deposu, daha sonra Devlet Basımevi'nin kâğıt ambarı haline getirildiği, hatta bir ara kömür deposu olarak kullanıldığı görülmüştür. Bu arada içinde tahribat da olmuş, döşeme yer yer çökmüştür. 1957-1958'lerde mimar Cahide Tamer tarafından tamir edilerek büyük kubbelerin tepelerindeki fenerler kapalı kubbecikler biçiminde yapılmış, son yıllardaki ikinci tamirde bunların yerlerine normal, açık fenerler inşa edilmiştir.

1986'da yeniden tamirine başlanan hamamda soyunma yerine yeni ahşap bölmeler yapılmıştır. Uzunluğu 75 metreyi bulan, İstanbul'un en güzel ve en büyük hamamlarının başında gelen bu mimari eserin iki kısmı birbirini takip edecek şekilde uzunlamasına inşa edilmiştir. Ayasofya'ya bakan taraftaki erkekler kısmının soyunma yeri (camekân) diğerinden biraz büyük, kubbesi daha yüksektir. Bu kısmın girişindeki revak aslında üç bölümlü iken 1916-1917 yıllarında buraya bütün cepheyi kaplayan altı mermer sütunlu bir revak eklenmiştir. Bunun beş bölümünden ortadaki kısım kubbeli, yanlardaki dördü aynalı tonozlarla örtülüdür. Hamamın iki büyük camekân kısmı muntazam taş ve tuğla şeritleri halinde inşa edilmiş olmasına karşılık orta kısımlar kaba yontulmuş taşlardan yapılmıştır. Marmara'ya bakan

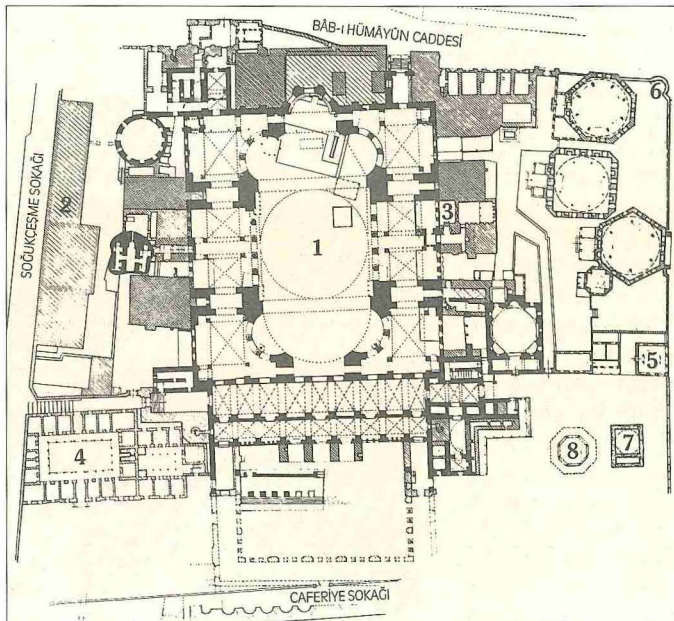
Ayasofya Hamamı ve hamamın kitâbesi

yan cephe boyunca ise su haznesi ve külanlar uzanmaktadır.

Her iki kısım da aynı plana göre yapılmış olup, kubbeye geçişlerin köşe trompları ile sağlandığı soyunma yerlerini üçer bölümlü soğukluklar takip eder. Soğukluğa geçiş veren kapıların üstleri dağlumbazlıdır. Birbirine bitişik olan hararet (halvet) bölümleri dört eyvanlı sisteme göre yapılmıştır. Ortada göbek taşının bulunduğu bölüme açılan mihrap şeklindeki kapılar, eyvanların arasındaki halvet hücrelerine geçişi sağlar.

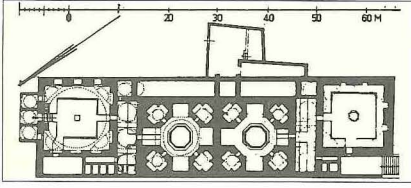
Erkekler kısmı kapısının kemeri çift renkli taşlardan işlenmiş ve mermerden bir çerçeve içine alınmıştır. Camekân bölümlerinde, altlarında pabuçluk yuvaları bulunan mermer sedirler uzanmaktadır. Daha önceleri ortada bir şadırvan ve bunun ortasında mermerden dilimli bir çanağa su fışkırtan üç yunus heykeli biçiminde birer fiskiye vardı. Başka bir eşi bulunmayan, hatta belki de Batı'dan ganimet malı olarak getirilen fiskiye, hamamın 1986'daki tamiri sırasında yeniden havuzun ortasına monte edilmek üzere bekletilmekte idi. Göbek taşında ve bazı yerlerde renkli mermerle diğer taşlardan, kakma tekniğinde yapılmış geometrik bir süsleme bulunmaktadır. İçerideki zarif süsleme izleri ise hamamın ilk yapıldığında zengin şekilde tez-yin edilmiş olduğuna işaret sayılabilir.

Kültür Bakanlığı'na Vakıflar Genel Müdürlüğü'nden kiralananan ve 1988 yılı içinde bir sergi açılan Ayasofya Hamamı, Türk mimarlık tarihinde hamamlar arasında önemli yer tutan bir eser olduğu

Ayasofya'nın genel planı

- 1- Cami
- 2- İmaret
- 3- Kütüphane
- 4- Medrese
- 5- Muvakkithâne
- 6- Sebîl
- 7- Sıbyan mektebi
- 8- Şadırvan

Ayasofya Hamamı planı

gibi Mimar Sinan'ın meydana getirdiği bu tür eserlerin en gösterişlisidir. Ayrıca İstanbul'un birçok sanat ve tarih anıtının topluca bulunduğu bir yerde Osmanlı devri Türk mimarisinin temsilcisi durumunda bulunmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Sâî, *Tezkiretül'ebniye*, s. 6, 45, 125; E. Raczynski, *Malerische Reise in einigen Provinzen des Osmanischen Reiches* (trc. F. H. von der Hagen), Breslau 1824, s. 40, lv. 22 (Fuhmann), lv. 23 (plan); H. Glück, *Die Baeder Konstantinopels*, Wien 1921, s. 83-90, 151; K. Ahmet Aru, *Türk Hamamları Etüdü*, İstanbul 1949, s. 89-94; R. Ekrem Koçu, "Ayasofya Hamamı", *İst.A*, III, 1477-1480.

SEMÂVİ EYİCE

AYASOFYA İMARETİ. Sultan I. Mahmud tarafından Ayasofya Camii'nde girişilen büyük tamir ve ek binalar yapımı sırasında inşa edilmiştir. Kitâbelerinden öğrenildiğine göre bina 1155'te (1742-43) tamamlanmıştır. Şem'dânîzâde Süleyman Efendi, eserinin 1155 yılına ait bölümünde, imaret inşaatına aynı yılın yazında başlanarak ancak Zilhicce ayında (Şubat 1743) tamamlandığını bildirir. Hammer ise 23 Zilkade 1155'te (19 Ocak 1743), çiçeklerle bezenmiş Ayasofya aşhâne-imaretinin bizzat padişah tarafından açılışının yapıldığını, bu vesileyle davetlilere ikramlarda bulunulduğu gibi vakıf mütevellisi ile mimarbaşı ve bina eminine de hil'atlar giydirildiğini yazmaktadır. Aşhâne-imaret ile müştemilâtından olan ambarın kitâbelerinden manzum olanları devrin şairlerinden Ni'metullah Efendi'nindir. Yazılar ise Dârüssaâde ağası, Hazineदार veya Moralı olarak diğerlerinden ayırt edilen Beşir Ağa'ya aittir. Böylece Sultan I. Mahmud Ayasofya'ya şadırvan, kütüphane, sıbyan mektebi ve bu aşhâne-imareti ilâve ettirmek suretiyle onun külliye durumuna girmesini sağlamıştır. XVIII. yüzyılın ikinci yarısında derlendiği tahmin edilen ve ramazanlarda okunan beki destanlarının "İmaret Faslı" başlığı altındaki kısmından İstanbul halkının bu hayır eserini çok beğen-

diği anlaşılmaktadır. On iki dörtlük halindeki destanda bina şu mısralarla anlatılır: ... // Kapısına eyle nazar / Üstünde var üç kubbeler / Ameller (ameleler ?) altın eylese / Yıldızlanıp gösterdi fer // Kapısı tahtası çınar / Sakındaki nefsi-i nigâr / Gülşen-i Ayasofya'da / Açıldı yine nevbahar // Gûş eyledim sadâsını / Seyr eyledim edâsını / Nâzik bina eylemişler / Mütevellî odasını // Fukara doyar aşına / Var mı sözün nakkaşına / Altın ile her kapıda / Âyet yazılmış taşına / ... Fodla pişer fırınında / Nân-ı azîz tâliplere // ... // Tarihleri yazanı var / Eksik değil düzeni var / Matbahının hem içinde / Dörder kol-lu kazanı var // Görün üstat ne fendetti / Her yanın güzel bend etti / Bu imâret binâsını / Görenler hep pesend etti".

Destandan, imaretin bir mütevellî odası ile bir fırını olduğu öğrenildikten başka her gün çorba dağıtıldığı, perşembe günleri ise pilâv ile zerde verildiği, fukaraya hizmet eden "tatlı dilli" aşçıları olduğu da anlaşılmaktadır. İmaretlerin kapanmasına kadar faaliyette olduğu tahmin edilen bu müessese bir süre Vakıflar Başmüdürlüğü deposu olmuş, sonradan da kurşun levha hazırlama atölyesi haline getirilmiştir.

Ayasofya imaretine, caminin ihata duvarının Bâb-ı Hümayun köşesinde, yine aynı tarihte yapılmış barok üslûptaki muhteşem kapıdan geçiliyordu. Cami ile arasında bir avlu bulunan aşhâne-imaretin erzak ambarı olarak, caminin kuzeydoğu köşesindeki yivli minare dibinde olan ve yukarı kata çıkmaya yarayan rampanın giriş kısmı ile bunun yanında bulunan Bizans devrine ait yuvarlak bina kullanılmıştı. Hazine binası (skeuophylakion) diye adlandırılan yuvarlak binanın zemini oldukça yükseltilmiş, yeni bir kapı ile pencereler açılmış ve duvarına Dârüssaâde ağası Beşir Ağa'nın hattı ile mermer kitâbe konulmuştur. Bu ambarrın içinde ahşap bir kat yapıldıktan başka burada ağaçtan çok büyük bir erzak kantarı da bulunuyordu. 1979 yılında yapılan kazıda, binanın içindeki toprak tabakası temizlenerek eski tabana kadar inildiğinde, ahşap kat kirişleri ve kantar da ortadan kaldırılmıştır. Üzerinde yine Beşir Ağa hattı ile kitâbe bulunan aşhâne-imaretin esas binası caminin kuzeyinde dış çevre duvarına bitişik olarak uzanır. Batıdan itibaren kubbeli iki bölüm fodlahâne ve aşhânedir. Üç bölümü kubbelerle örtülü olarak doğuya doğru uzanan ince uzun mekân ise yemek yenilen yer (me'kel) olarak bilinir. Bu bö-

lümün önündeki ana girişinde sütunlara oturan üç bölümlü bir revak vardır. Aşhâne-imaret temiz bir işçilikle taş ve tuğla dizileri halinde inşa edilmiştir.

Türk sanat tarihinde Batı sanatının temsilcilerinin başladığı yıllarda yeni bir plan düzenine göre yapılan bu aşhâne-imaret bugüne kadar incelenmemiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

Şem'dânîzâde, *Mürî't-tevârih* (Aktepe), I, 110; Ayvansarâyî, *Hadîkatü'l-cevâmî*, I, 5; *Ramazan-nâme* (nşr. Âmil Çelebioğlu), İstanbul, ts., s. 165-167; Hammer, *HEO*, XV, 53; a.mlf., *Constantinopolis und der Bosphoros*, Pesth 1822, s. XXV, nr. 17, s. XLVI-XLVII, nr. 17'de kitâbelerin asılları ve tercümelere vardır; Erdem Yücel, *Ayasofya Müzesi*, İstanbul 1986, s. 32; Azâde Akar, "Ayasofya'da Bulunan Türk Eserleri ve Süslemelerine Dair Bir Araştırma", *VD*, IX (1971), s. 286; Semavi Eyice, "İstanbul'da Sultan I. Mahmud Çeşmesi: Yok Olan Bir Sanat Eseri", *JTS* (1982), (1984), s. 119, rs. 16-19.

SEMÂVİ EYİCE

AYASOFYA KÜTÜPHANESİ. Ayasofya Camii içinde Sultan I. Mahmud tarafından kurulmuştur. Gerek mimarisi gerekse zengin koleksiyonu ve devrine göre geniş personel kadrosuyla dikkati çeker. Kütüphanenin vakfiyesi 1152 Şevvalinde (Ocak 1740) hazırlanmış (VGMA, Kasa, nr. 47) ve kitapların bir kısmı da aynı yılın Şaban ayında temin edilmişse de (TSMA, nr. D 1067) açılış merasimi ancak 24 Muharrem 1153 (21 Nisan 1740) tarihinde yapılabilmektedir. I. Mahmud'un da hazır bulunduğu bu merasimde Bu-hârî hatmedilip duası yapılmış, kütüp-

Ayasofya Kütüphanesi okuma salonunun dış ve iç görünüşü

